

Шахтарі- рівноправні члени українського суспільства!

Шахтарські міста мають право на гідне існування в Європейській Україні!

**Президенту України
Зеленському В.О.**

**Прем'єр -Міністру України
Гончаруку О.В.**

Шановний Володимире Олександровичу!

Протягом більше ніж двохсотрічної історії існування міста Торецьк вугільна галузь забезпечувала постійним місцем роботи до 60% працездатних мешканців, до 80% формувала доходну частину бюджету міста за власними надходженнями, будувала та розвивала соціальну інфраструктуру міста та шахтарських селищ.

Шахтарські колективи міста з 1991р. виховали трьох Героїв України, якими пишаються всі мешканці, шахтарські династії торетчан мають по 250 і більше років шахтарського трудового стажу.

Глибока криза з початку 90-х років призвела до значного скорочення промислових підприємств міста, загальна чисельність працюючого населення скоротилась з 42 тис.(1992 р.) до 8,0тис. (2019 р.).

На теперішній час чисельність працюючих у всіх сферах життєдіяльності міста становить 23,7% від кількості населення в працездатному віці, молодь покидає місто в пошуках роботи.

Не зважаючи на значне скорочення кількості вугільних підприємств, державне підприємство «Торецьквугілля» залишається містоутворюючим та бюджетоутворюючим підприємством, де працює понад 39% всіх працівників міста і забезпечується майже 38% доходів бюджету міста за власними надходженнями.

Враховуючи особливий статус міста в умовах ООС, знаходження його на лінії розмежування, власні надходження місцевого бюджету на 90,0% забезпечуються податком з доходів фізичних осіб, тому збереження вугільної галузі у складі економічного потенціалу міста та стабільна виплата заробітної плати шахтарям є запорукою існування самого міста.

На сьогодні державне підприємство «Торецьквугілля» опинилось в ситуації, коли подальше зволікання із вирішення виробничих проблем може призвести до вкрай негативних наслідків.

Звичайно, кризові явища вугільної галузі – результат багаторічного ігнорування державних структур до проблем вугледобувних шахт і небажання перетворювати шахти в сучасні виробництва, важкий труд гірників не змусив керівників держави повернутись обличчям до людей, які власноруч в неймовірно важких умовах видобували «чорне золото» для